

ХОЛИД ҲУСАЙНИЙ АСАРЛАРИНИНГ ҚИЁСИЙ ТАДҚИКИ: АФГОНИСТОН ПЕРСПЕКТИВАСИ

Рузматова Дилноза Раматжановна

Ўзбекистон давлат жаҳон тиллари университети Лингвистика ва инглиз
адабиёти кафедраси доценти

Афғон-америка адабиёти намояндаси Холид Ҳусайний романларини Афғонистон, оила, аёллик ва болалик перспективаларига ажратиб таҳлил қилиш жараёнида Афғонистон перспективаси қобиқ, яъни ўраб олувчи перспектива вазифасини бажарганлиги ҳамда у ўз навбатида оила, аёллик ва болалик перспективаларини қамраб олиши кузатилди. Ёзувчи романларида инсоний муносабат чизгиларини Афғонистон, оила, аёллик ва болалик нуқтаи назаридан ифодалайдики, гарчи тўқима персонажлар ёрдамида Афғонистоннинг тарихий-ижтимоий ҳаёти акс этади. Асарларида Афғонистонда толибонлар ҳукмронлиги, уруш даврида Афғонистон перспективаси ажал билан олишиб яшаётган афғонлар тимсолида тасвиранган. Ҳусайний афғонлар ҳам дунёning бошқа инсонлари каби тинч яшашга ҳақли эканлигини бадиий усулда исботлай олди. Демак, Афғонистонда содир бўлган ва ҳозирда ҳам юз берадётган воқеалар ёзувчини бефарқ қолдирмаганлиги, дунёning қўплаб мамлакатларида адабиётшунослар ҳамда китобхонлар томонидан Ҳусайний романларининг қизиқиш билан қабул қилинганлиги жаҳон адабиётшунослигига Афғонлар ва Афғонистон мавзусини ўрганиш заруратини кўрсатади. Муаллиф асарларида инсон манфаатлари ва унинг жамиятдаги ўрни асосий мавзу сифатида танланган, ёзувчи асарларини ўқиган китобхон қалбида тинч юртда яшаётганлигидан, мусаффо осмон остида нафас олаётганлигидан шукроналиқ туйғуси ўтади.

Диаспора адабиётининг муҳим хусусияти – бадиий макон ва замон муаммосини «Минг қуёш шуъласи» роман мисолида тадқиқ қиласканмиз, Афғонистон ҳақидаги тарихий фактлар ва жой номлари тасвири асарнинг ишонарлилик хусусиятини оширганлигига икror бўлдик. Асар воқеалари асосан Ҳирот, Кобул, Мурида бўлиб ўтади, айнан шу маконларга ёзувчи ташриф буюрган ёки баъзи ҳудудларда истиқомат қилган. Афғонистон перспективасини адаб романда тарихий манбаларга асосланиб, Ҳиротнинг буюк маданият ўчғи сифатидаги таърифидан бошлайди: “*You couldn’t stretch a leg here without poking a poet in the ass*” [1. Б. 6]. Тарихдан маълумки, Ҳирот нафақат Афғонистон, балки Хурросон маданиятида ҳам муҳим шаҳар хисобланишини муаллиф Жалил тилидан қизи Марямга сўзлаб беради. Биргина Ҳирот мисолида Навоийнинг Биноийга қилган ҳазилини келтириб, интерматн спецификасини қўллаши, муаллиф бу замин қанча алломаларга бешик бўлгани, буюк ўтмишга эгалигини эътироф этиши билан характерланади. Адаб Ҳиротда адабиёт ва санъат нақадар ривожлангани, Шарқ ренессанси айнан шу ҳудуд билан боғлиқлигига Биноий ҳазили орқали ишора қиласади. Ватанининг келажагига, юксалишига, авлодлар ўз аждодларига муносиб бўлишларига, албатта, ёруғ кунлар келишига ишонади.

“Минг қуёш шуъласи” Афғонистон ва ағон аёлларининг мудҳиш турмуш тарзи хақидаги асар бўлиб, Афғонистон перспективасининг янада ёрқинроқ ифодаси хронологик тарзда тарихий воқеаларнинг бадиий тўқима билан уйғунлаштирилганлигига намоён бўлади.

Ҳусайнин асарларидағи Афғонистон перспективасини бадиийлик мезони ҳисобланмиш таъсирдорликнинг ҳаёт ҳақиқати ва бадиий ҳақиқат мароми ёрдамида таҳлилга тортганимизда, бадиий ҳақиқат билан реал ҳақиқат уйғунлашиб, ҳаққонийлик принципини юзага келтирганининг гувоҳи бўлдик. Муаллиф асарларида тарихийликнинг устуворлиги ёзувчи маҳорати, билимдонлиги ва адабий техникасининг юқори эканлигини кўрсатади. Айниқса, толибонлар билан боғлиқ парчаларда Ҳусайнин объектив фокусда воқеаларни баён этади ва Афғонистонга толибонларнинг асл муносабатини бадиий деталлар ёрдамида очиб беради. Толибонларнинг босқини саҳналари тарихийлик нуқтаи назаридан реал маконда реал деталларнинг берилиши боис эътиборли. Ёзувчи ўша манзарани китобхон кўз ўнгидаги гавдалантира олади. 1992-1996 йиллар Афғонистон тарихида фуқаролик уруши йиллари бўлиб, 1996 йил 27 сентябрда бутун аҳоли толибонларнинг кириб келишини байрамдек тантанали нишонлаган эди ва буни Ҳусайнин “Минг қуёш шуъласи” асарида қўйидагича келтиради: *September 1996 Two and a half years later, Mariam awoke on the morning of September 27 to the sounds of shouting and whistling, firecrackers and music. She ran to the living room, found Laila already at the window, Aziza mounted on her shoulders. Laila turned and smiled. “The Taliban are here”, she said* [2. Б. 265].

Толибонлар ҳар бир эгалланган худудда ўз қонунларини ўрнатар, уларга қарши чиққанларни аёвсиз жазолашарди. Улар ўз қонунларини машиналардан микрофон орқали эълон қилишар ҳамда варақаларда тарқатишарди. Эътиборли томони шундаки, гендер муаммолари нуқтаи назаридан ҳам қонунлар аёллар ва эркакларга алоҳида-алоҳида ишлаб чиқилганлиги Афғонистон тарихида аёлларнинг жамиятдаги фаолиятига нуқта қўйилганлигини кўрсатади. Толибонлар мамлакатларини Афғонистон Ислом амирлиги деб номлашса-да, бу юртда асл ислом қадриятлари топталганлигини улар эълон қилган қонунларнинг моҳиятидан ҳам яққол билиш мумкин эди.

Ҳусайнин жамиятда аёлларнинг эркакларга тобеликларини, болалар образи орқали мазкур романда моҳирона тасвиirlайдики, Афғонистондаги аёлларнинг роли, жинсий тенгсизлик масалаларини Нана, Марям, Фариба, Лайлло, Азиза каби аёл персонажлар мисолида перспектив ёритиб, уруш, камситиш, хўрлаш, зуғум ушбу юрт аёллари кундалик турмуш тарзининг ажralmas қисмига айланиб бўлганлигидан гувоҳлик беради. Ёзувчи нафақат жамиятда, ҳатто оиласда ҳам ота-оналар қиз ва ўғил фарзандларига фарқли муносабатда бўлишаётганини Азиза ва Залмай образлари мисолида очишига ҳаракат қиласди, яъни Рашид молиявий таназзул кунларда ҳам Залмайга ўйинчоқ ва ширинликлар олиб келиб берар ва бунинг эвазига оиласда кимнингдир қорни овқатга тўймай қолар, энг ачинарлиси Азизанинг зиммасига рўзгордаги қийинчилекларни, Залмай учун кетган харажатларни инобатга олиб, тиланчилик қилиш ва болалар уйида қолиши юклатилган. Оиласда фарзандлар муносабатида ҳам тенгсизлик акс этади.

“Минг қуёш шуъласи” асарида Марям ва Азиза образларида Ҳусайнин бир хил “ҳароми” мақоми билан ҳаёти бошланган тақдир эгаларининг

бахтсиз болаликларини тасвирласа, Марям эришолмаган баҳт асар охирида Азизага мұяссар этадики, муаллиф Афғонистонда ёруғ күнлар келишига, бу ерда болаликка ҳақлы болалар камол топишига үқувчини ишонтиради. Холид Ҳусайний қарашларыда Афғонистондаги аёлларнинг барча ёшлардаги тақдир “Минг қүёш шуъласи” романнандағы феминистик перспектив орқали ёритиб берилген. Уч авлод вакиллари бўлган аёл образлари Азиза – қизалоқ, Лайлло – ўрта ёшли аёл, Марям – катта ёшли аёл тимсоллари орқали Афғонистоннинг барча ёш қатламларыда носоғлом мұхит ҳукм сурәётгандыгини тасвирлайди. Келажакка умид билан боқаркан, ёзуевчи аёлларга қилинаётган ноўрин муносабатдан ранжиб, барчани аёл зотига хурмат ва эҳтиром билан қарашга чорлайди.

Афғонистон – Ҳусайний асарларындағы етакчи перспектива бўлиб, ёзуевчи Америкадан туриб, юртдошлари дардини ҳис қиласди, бир кун улар кутган, истаган күнлар келишига ишонади. *“Laila finds it strange to be back in Kabul the city has changed every day now she sees people planting saplings, painting old houses, carrying bricks for new ones. They dig gutters and wells. On windowsills, Laila spots flowers potted in the empty shells of old Mujahideen rockets-rocket flowers, Kabul is call them. Recently, Tariq took Laila and the children to the Gardens of Babur, which are being renovated. For the first time in years, Laila hears music at Kabul’s street corners, rubab and tabla, dooiar, harmonium and tamboura, old Ahmad Zahir songs”* [1. Б. 402].

Толибонлар босқини сабаб афғонларнинг бир гурӯҳи она юрти билан видолашаркан, ўзга юртдаги дарбадарликда ҳам эртанги кунга, фарзандлари истиқболига ишонишарди. “Шамол ортидан югуриб” романы қаҳрамонлари бирдан-бир ечим – ватанни тарқ этиш деб тушунишади. Аммо ёзуевчи муаммоларини шу тариқа ҳал қиляпти, дейиш ноўрин. Бадий асарда бирваракайига бир неча муаммо кўтарилади, аммо уларнинг катта қисми ҳал этилмай қолаверади. Бу табиий ҳол. Бадий адабиёт – ҳаётдаги муаммоларни ҳал қилишга эмас, балки уларнинг борлигини кўрсатишга диққат қаратадиган ҳодиса.

ФОЙДАЛАНИЛГАН АДАБИЁТЛАР РЎЙХАТИ:

1. Khaled Hosseini A Thousand Splendid Suns. – New York: Riverhead Books, 2007. – P. 384.
2. Khaled Hosseini. And the Mountains Echoed. – New York: Riverhead Books, 2013. – P. 402.
3. Khaled Hosseini. The Kite Runner. – New York: Riverhead Books, 2003. – P. 371.
4. Минг қүёш шуъласи: роман. Холид Ҳусайний / Таржимонлар Рустам Жабборов, Мунира Норова. – Тошкент, Янги аср авлоди, 2017. – Б. 688.
5. Рахмонов А.Б. Формирование исследовательских умений будущих педагогов в научно-проектной деятельности // Современное образование (Узбекистан). – 2020. – №. 12 (97). – С. 11–18.